

21. února 1936, č. j. T 19/36-4, jímž byl J. B. uznán vinným přestupkem proti veřejné mravopochestnosti podle § 516 tr. z. a jímž byla vyslovena i ztráta práva volebního, byl ve výroku vyslovujícím ztrátu práva volebního do obcí porušen zákon v ustanovení § 3, čís. 3 zákona ze dne 31. ledna 1919, čís. 75 Sb. z. a n. v doslovu podle vyhlášky ministerstva vnitra ze dne 15. července 1933, čís. 123 Sb. z. a n. Výrok tento se zrušuje jako zmatečný.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu v Rožnově pod Radhoštěm ze dne 21. února 1936, č. j. T 19/36-4 uznán byl J. H. vinným přestupkem § 516 tr. z., jehož se dopustil 1. ledna 1936 při vánoční nadílce školních dětí v hostinci A. L. v D. veřejným projevem, mravopochestnost a stydlivost hrubě urážejícím a veřejné pohoršení budícím, a byl za to odsouzen podle § 516 tr. z. s použitím § 260 b) tr. z. k trestu tuhého vězení v trvání 5 dnů, zostřeného postem. Podle § 3 zákona čís. 75/1919 Sb. z. a n. a zák. č. 163/20 Sb. z. a n. byla vyslovena ztráta práva volebního. Odsouzení je nepodmínečné, rozsudek je pravoplatný.

Výrokem rozsudkovým o ztrátě práva volebního byl porušen zákon v ustanovení § 3, čís. 3, odst. 1 zákona ze dne 31. ledna 1919 čís. 75 Sb. z. a n. (v doslovu podle vyhlášky ministerstva vnitra čís. 123/1933 Sb. z. a n.), podle něhož jsou vyloučeni z práva voliti, kdož byli pravoplatným rozsudkem trestního soudu odsouzeni pro takový zločin nebo pro takový přečin nebo přestupek, pro který podle platných ustanovení nastává ztráta práva volebního do obce. Druhý odstavec čís. 3 citovaného § pak uvádí, že »není-li zvláštním zákonem výslovně ustanoveno, že ztráta práva volebního nastává bezpodmínečně, může býti tato ztráta vyslovena jen tehdy, byl-li trestný čin spáchán z pohnutek nízkých a nečestných«.

Nezbytným předpokladem pro vyslovení ztráty volebního práva do obcí je tedy odsouzení pro trestný čin, pro který podle platných ustanovení nastává tento účinek. Přestupek § 516 r. zák. takovým činem není a nemůže proto podle platného práva nastati ztráta volebního práva. Poněvadž odsouzený nezákonným výrokem o ztrátě práva volebního utrpěl újmu, jest odůvodněn postup podle §§ 33, 292 tr. ř.

Čís. 5701.

Rozlišení soudcovské činnosti skutkově zjišťovací a právního posuzování podle trestního řádu platného na Slovensku a na Podkarpatské Rusi.

(Rozh. ze dne 3. října 1936, Zm IV 365/36.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti E. M., obžalovanému pro zločin podvodného úpadku podle §§ 414, č. 1, 415 tr. z., zmatečnou stížnost obžalovaného částečně odmítl a částečně zamítl.

Z d ů v o d ů:

Ve vývodech, uvedených pod důvodem zmatečnosti podle § 385, č. 1 a) tr. ř., vychází stěžovatel z předpokladu, že otázka, zda obžalovaný skutečně peníze ztratil, či zda mu byly ukradeny, je v souzeném případě právní a nikoli skutková; na tom pak buduje hodnocením výsledků řízení svoje vývody, že skutečně byl okraden. Předpoklad stěžovatelův je mylný; okolnost, zda obžalovanému byly peníze na cestě z Bratislavy do Brna, případně v Brně ukradeny, či zda tuto krádež jen předstírá, je v tomto případě rázu ryze skutkového, i když úsudek o ní je výsledkem logického uvažování z jiných prokázaných skutečností. Kriteriem rozdílu mezi právní a skutkovou otázkou není tento způsob uvažování jakožto duševní činnosti, jak naznačuje stěžovatel, neboť takto třeba uvažovat z daných skutkových předpokladů, pokud je to třeba, při obojí skupině otázek, právních i skutkových. Právním posuzováním ve smyslu praxe trestního řádu platného na Slovensku a Podkarpatské Rusi je — mimo výklad obsahu a smyslu jednotlivých zákonných ustanovení a jednotlivých náležitostí skutkových podstat v zákoně stanovených — jen aplikace zákonem stanovené skutkové podstaty na skutečnosti za prokázané uznané, tedy zkoumání, zda danými skutečnostmi je určitý v zákoně stanovený znak skutkové podstaty naplněn čili nic, a jen takové úsudky nižších soudů smí podle § 33, odst. 3 nov. k tr. ř. nejvyšší soud přezkoumávati a důsledně i zmateční stížnost napadati. V souzeném případě není okolnost, zda peníze byly obžalovanému ukradeny, sama o sobě náležitostí trestného činu, pro který je obžalovaný stíhán, ale je prostou skutečností, spadající pod výlučnou zjišťovací činnost nižších soudů a na základě ní vyvozený úsudek, že obžalovaný krádež peněz jen předstíral, je též povahy. Jsou proto ve smyslu § 33, odst. 3 nov. k tr. ř. zákonem vyloučeny všechny námitky stěžovatelovy, které se snaží samostatným hodnocením výsledků řízení podvrátiti tato skutková zjištění a z předpokladu, že peníze byly obžalovanému ukradeny, dovoditi, že se ukrytí zboží nebo peněz nestalo a že obžalovaný je nezamýšlel.

Stejně nepřipustně se to snaží stížnost dále dovoditi hodnocením věrohodnosti výpovědi svědků a popíráním spolehlivosti znaleckého odhadu ceny zboží. V důvodu zmatečnosti podle § 385, č. 1 a) tr. ř. byla tudíž zmateční stížnost podle § 434, odst. 3 tr. ř. odmítnuta jako zákonem vyloučená.

Čís. 5702.

Pre zamietnutie návrhu v smysle § 11 por. nov. nie je rozhodné, čo by bolo možno podľa názoru porotného súdu zistiť, ale či sa stal za pojednávania skutkový údaj, zodpovedajúci návrhu, alebo nie; takým údajom je tiež obrana obžalovaného.

(Rozh. zo dňa 3. októbra 1936, Zm IV 482/36.)